

Remote Viewing: Reizen door de Ether

Door EC Bakker

In 1996 verscheen een opmerkelijk boek; 'Psychic Warrior' van David Morehouse. Neem je dit boek serieus, dan is het het autobiografische verslag van Morehouse' eigen ervaringen met 'remote viewing'; een waarnemingstechniek om in ruimte en tijd te kunnen reizen. Bij deze een impressie.

De mysterieën liggen op straat

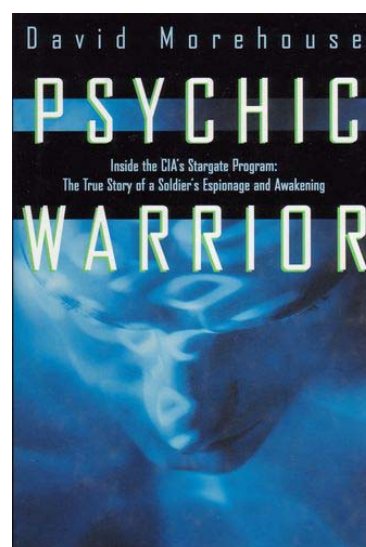
Er zijn vele manieren om tot geestelijke waarnemingen te komen. Sommige wegen zijn erg snel, andere langzaam. Ruwweg kun je stellen dat het onderscheid vooral zit in de mate waarin het werken aan jezelf voorop gesteld wordt. Je moet namelijk behoorlijk sterk in je schoenen staan om bepaalde waarnemingen überhaupt te kunnen verdragen; om je dan nog niet enorm te laten misleiden is punt twee. Vandaar de goede vuistregel: één stap kennis, drie stappen moraliteit. Vroeger waren er mysterieplaatsen, ieder met hun zeer karakteristieke scholingsmethoden al naar gelang de onderwerpen waar ze zich mee bezig hielden. Je werd hiervoor uitgekozen, hetzij door geboorte, hetzij doordat de priester-ingewijden bijzondere talenten in je zagen. Je werd dan onder voorwaarde van de strengste geheimhouding in de mysterieplaatsen opgenomen.¹

Tegenwoordig liggen de mysterieën 'op straat'; de mens kiest zelf of hij een scholingsweg wil gaan. Dit heeft met het steeds individueler en zelfstandiger worden van de mensen te maken. Hierdoor zijn de mysterieplaatsen in de oude afgesloten (elitaire) vorm niet meer op hun plaats. En het is bij uitstek de 20e eeuw die opgevat kan worden als één groot openbaar worden van tal van zaken die voorheen alleen in afgesloten kringen werden behoed. Alles wat er is aan geestelijke scholingswegen treedt gaandeweg voor het voetlicht: goed én kwaad, en bovenal het moeilijk te onderscheiden grijze tussengebied.

Veelal denkt men dat dergelijke zaken voer zijn voor 'zweverige types'. Daarbij wordt nogal wat over het hoofd gezien. Bijvoorbeeld dat er ook uitermate pragmatisch ingestelde mensen zijn die zich afvragen of ze middels spirituele kennis macht over anderen kunnen verwerven. En de meest praktisch ingestelde lieden op dit gebied vind je bij de betere spionagediensten. Dezen kunnen zich immers niet veroorloven het risico te lopen dat een andere geheime dienst ze misschien te slim af kan zijn. Er steekt veel waarheid in al die geruchten, boeken en films, waarin gewag wordt gemaakt van tal van spionage-experimenten

¹ Mysterie, komt van mysterion, een afgeleide van het werkwoord 'musein', dat in het bijzonder sluiten van lippen en ogen betekent.

waar de standaardwetenschapper niets mee te maken wil hebben. (Interessant is om te bedenken dat deze ontkennende houding een spionagedienst prima uitkomt.)

Psychic warrior

David Morehouse heeft op een Mormonen-universiteit in Utah gezeten en kiest uiteindelijk, in navolging van zijn vader, voor een militaire carrière. In 1986, tijdens een wat al te realistische oefening in een Jordaanse vallei, wordt hij getroffen door een kogel, die net niet zijn schedelpan doorboord.² Deze gebeurtenis zal zijn leven totaal overhoop gooien. Terwijl hij bewusteloos is, heeft hij een gesprek met een engelachtig wezen dat hem oproept zich niet meer met geweld bezig te houden en een weg van de vrede te bewandelen. Eenmaal bijgekomen, voelt hij zich wat vreemd en merkt al snel dat er iets met zijn waarneming veranderd is. *"Ergens in de nacht werd ik wakker vanwege een kunstmatig licht buiten de tent. Ik dacht dat een van de koks bezig was met gas. Ik stapte naar buiten. Het licht was als het licht bij een zonsverduistering en kwam zeker niet van een of ander fornuis. De gehele vallei en de heuvels erom heen baadden in een vreemd blauwachtig grijs licht. Ik liep naar de rand van de heuvel en keek naar beneden. Donkere figuren bewogen moeiteloos over de grond. Ze stroomden vanuit*

² Deze vallei, Baten el Ghoul, heeft onder de Jordaniërs een slechte naam; 'vallei van de Djinns'

de rotsen in verschillende vormen in de richting van de tenten. Ik kon gesmoorde kreten horen vanuit het Jordaanse kamp, en voor een moment dacht ik dat we overvallen werden door dieven of zelfs Israeli's. In paniek draaide ik me om voor hulp en 'botste' meteen tegen zo'n donker figuur op. Ik deed mijn ogen dicht, maar botste niet, liep er dwars doorheen. Ik werd doodsbang en viel op mijn knieën om te bidden, maar geen woord kwam uit mijn mond. Ik viel bewusteloos neer."

David Morehouse anno 2001

Zoals iedere 'gezonde' Amerikaanse soldaat tracht hij aanvankelijk zijn ervaringen te verdringen. Er is echter geen ontkomen aan. Zijn droomleven wordt zeer intens; hij heeft visioenen van verleden, heden en toekomst die hem vaak nogal beangstigen. Het meest beangstigend zijn die ervaringen wanneer hij in aanraking komt met wezens die volgens hem uit een soort duistere wereld komen: "Op een nacht in juni werd ik wakker met een scherpe pijn onderaan mijn nek. Ik stommelde uit bed en liep de gang op; opeens schoot iets omhoog langs mijn ruggegraat, me vastnagelend aan de grond. Ik werd rondgedraaid alsof ik een pop was op een stok, dan weer die kant opkijkend, dan weer de andere, terwijl het huis zich vulde met schaduwen en vreemd licht. Ik hoorde de kinderen om mij roepen, bang geworden door het vreemde licht en de aanwezigheid in de gang. 'Ben ik het waar ze bang voor zijn? Ben ik het?' Ik besloot ze te roepen om hun gerust te stellen, maar het geluid van een beest verliet mijn mond. De kinderen schreeuwden luider en luider en mijn vrouw werd wakker. Ze rende naar me toe. Toen ze me zag begon ze te gillen. Een hand, niet de mijne, werd zichtbaar alsof het aan mij vastzat. Het greep haar bij de keel; ik keek hulpeloos toe terwijl het beest waar ik deel van was haar naar de trap sleurde en haar omlaag smeed. Door vreemde ogen zag ik bloed uit haar mond en oren komen. (...) ik voelde hoe kwaad proefde en ervoer de macht en haat als drijvende kracht: de verachting voor levend vlees en het welkome gevoel van de dood. (...) Ik begreep de noodzaak om te moorden." Dit blijkt een nachtmerrie te zijn, waaruit hij ontwaakt terwijl zijn vrouw luidkeels biddend als een heuse duivelsuitdrijver te keer gaat.

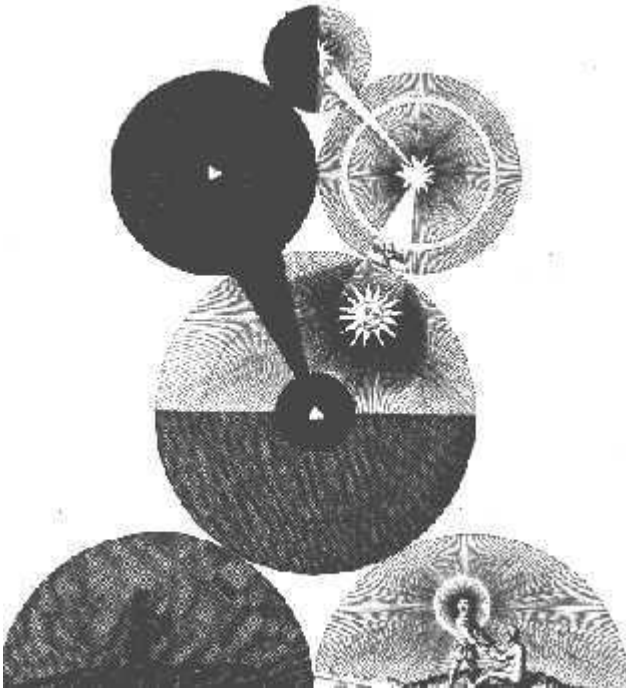
Sun Streak

Pas wanneer hij toegelaten wordt tot het project 'Sun Streak' ('zonneflits') ontmoet hij mensen bij wie hij met zijn ervaringen terecht kan. Er wordt hem een baan en training aangeboden om zijn veranderde constitutie te leren hanteren: hij wordt 'remote viewer'. Hij leert zich op een bepaalde manier te concentreren en 'snelt' dan naar een door de vrager gesteld doel in en via (wat hij noemt) de 'ether'. Kennelijk maakt het heel wat uit dat hij nu gericht zelf met zijn eigenaardige capaciteiten aan de slag gaat, want de nachtmerries verdwijnen grotendeels. Het is dan 1988, een dik jaar na 'de kogel'. Remote viewing blijkt tal van mogelijkheden te bieden om je te verplaatsen; je kunt in het water zijn zonder zuurstofgebrek, je kunt door allerlei objecten heenlopen, de gedachten en gevoelens van mensen aftasten, en dat allemaal ook nog in verleden, heden en toekomst. (Toekomstige gebeurtenissen worden overigens door de remote viewers niet als vaststaand ervaren, maar meer als mogelijkheid gezien.)

Sun Streak zou sinds 1974 bestaan en was een project van de DIA (Defense Intelligence Agency), m.a.w. de 'eigen' spionagedienst van het leger. Hoewel er daar dan al veel ervaring is opgedaan (met wetenschappelijke ondersteuning van de Stanford Universiteit) ontkom ik niet aan de indruk dat zijn collega-pioniers ook niet goed weten waar ze nu mee bezig zijn, en aan welke gevaren ze zich blootstellen. Zo is één van de eerste stappen van de opleiding om extreme omstandigheden te leren kennen. Dit betekent dat David onvoorbereid en onverwacht op een dag in het nazi-concentratiekamp Dachau terecht komt, waar hij zodanig overweldigd wordt door het leed dat alleen al van de muren uitgaat, dat hij niet verder kan.

De volgende dag staat er weer iets geheel anders op het programma. Van het onderzoeksdoel gaat zo'n kracht uit, dat hij een enorm stuk verder in de tijdstroom moet kijken, wil het überhaupt mogelijk zijn de aanblik ervan te verdragen: "In totale verbazing zag ik vier mannen in kleding uit de oudheid de kamer binnen komen. Ze droegen een gouden kist. Ze plaatsten de kist in het midden op een stenen verhoging en verlieten naar achteren lopend de kamer. Er werd een enorme steen voor de ingang geplaatst, waardoor er geen licht meer van buiten kwam. Buiten ging men meteen aan de slag om de boel dicht te metselen. Vreemd genoeg bleef de gouden kist de kamer verlichten. Ik voelde hoe dezelfde vreemde energie die ik al had ervaren toen ik niets kon zien, de ruimte vulde. Een soort van dreiging kwam over me; ik voelde dat ik werd gewaarschuwd de kist niet te benaderen." David wordt door zijn trainer opgeroepen zich daar niets van aan te trekken en de kist te betasten. "Ik probeerde me in de richting van het object te verplaatsen. 'Het is een gouden kist met beesten er bovenop' 'Echte beesten?' 'Nee, kleine beelden, en ze hebben vleugels die naar achter en naar boven bewegen. De kist zelf is zeer krachtig, of het is hetgeen de kist beschermd. Wat het ook is, ik kan niet

dichterbij komen, ik voel een groot gevaar, ik zie het niet zitten (...) Wat ik wil zeggen is, niemand wordt geacht hier te zijn. Zelfs wij niet; het is een inval, een binnendringen in iets wat zeer krachtig en heilig is."

In oude hermetische geschriften barst het van de 'landkaarten' van verschillende regionen in de werelden van de geest. Bij deze een simpele die de samenhang tussen lichte en duistere werelden tracht weer te geven. (Robert Fludd, Philosophia Moysaica, 1638)

Kortom; hier komen de remote viewers terecht als ze zich concentreren op de 'Ark des Verbonds'. Maar het extreme oefenprogramma houdt niet op. Op de volgende trainingsmissie wordt David al weer naar Mars gestuurd. (Toegegeven; ze vinden het dan wel tijd worden om zichzelf te trakteren op een Big Mac.) Wanneer hij de training helemaal heeft volbracht, krijgt hij meer ruimte om zelfstandig op onderzoek uit te gaan.

Man met een missie

Zeer ontroerend is het moment wanneer David de plek in het Midden-Amerikaanse oerwoud opzoekt waar zijn beste vriend en collega-militair in 1981 als vermist werd opgegeven. Het boeiende is dat hij weliswaar in het verleden waarneemt en een vliegtuigongeluk 'meemaakt', maar dat zijn vriend hem daar ter plekke opzoekt en een zinnig gesprek in het hier en nu met hem voert. Daarnaast komen af en toe opdrachten van de 'DIA' binnen; bijvoorbeeld om de ontploffing in de PanAm Boeing boven Lockerbie te onderzoeken in de eerste week na de ramp (1987). Volgens David vonden ze de plek waar

de explosieven in het vliegtuig zaten, enkele dagen voordat gewone technische onderzoekers dit bevestigden. Tevens konden ze terroristen vinden. Hij zegt niet of dit Libiërs waren. Wel wijst hij erop dat er nog als een soort 'reserve' een Iraanse vrouw op een zelfmoordmissie zat, mocht de bom niet afgaan. Deze vrouw had haar dierbaren verloren in het Iraanse passagiersvliegtuig dat de Amerikanen in 1986 'per ongeluk' boven de Golf hadden neergeschoten.

Het is en blijft emotioneel zwaar werk: *"In de meest pijnlijke van alle sessies, beschreef Lyn hoe het was om in de Boeing te zijn vlak voor de ontploffing. In zijn 'fantomvorm' was hij natuurlijk niet zichtbaar. Echter, toen de bom explodeerde stond hij opeens in de aanwezigheid van tientallen opgeschrokken zielen die zich afvroegen wat er met hen was gebeurd. Lyn huilde toen een klein meisje naar hem toe kwam en vroeg waar haar moeder was en wat er was gebeurd. Lyn kon 'terug', de anderen niet."*

David wordt totaal in beslag genomen door zijn werk en is ervan overtuigd dat hij op een belangrijke missie voor de mensheid zit. Over zijn ervaringen praat hij niet met zijn vrouw en kinderen. Geconcentreerd als hij is op zijn werk, verwaarloost hij in feite zijn gezin. Dat heeft echter wél te maken met een vader en echtgenoot die zich erg vreemd gedraagt. Soms is hij opeens (uren) totaal afwezig omdat hij spontaan de 'ether' infloept, of ze vinden hem languit gestrekt 's nachts in de tuin, huilend en bevend van allerlei hevige emoties die de intense ether-ervaringen met zich meebrengen. Na twee jaar, wanneer zijn beste vriend-collega met pensioen gaat en een nieuwe baas aantreedt die van toeten noch blazen weet en het werk veel onveilig maakt, laat hij zich overplaatsen naar een normale baan in het leger. Binnen drie maanden beginnen de duistere nachtmerries weer.

Hij wordt zo onhandelbaar, dat zijn vrouw de scheiding aanvraagt en met de kinderen het huis verlaat. Wanneer David erachter komt dat de DIA extra aandacht begint te besteden aan 'remote influencing'; het beïnvloeden van gedachten van andere mensen, neemt hij samen met zijn gepensioneerde vriend Sam Riley een moedig besluit: zij gaan de zaak openbaar maken. Kort daarna trouwt hij opnieuw met zijn vrouw. Dan beginnen de aanvallen vanuit de krochten van de geheime dienst, waarbij hij met zijn gezin bijna om het leven komt. Merkwaaardig genoeg vallen deze aanslagen samen met verschrikkelijke ervaringen vanuit de duistere kant, die ervoor zorgen dat hij zichzelf met een scheermes bewerkt.

Pas een ouderwetse Indianen-inwijding in een zweethut (zijn vriend Sam is een groot indianenkenner) en de steun van zijn vrouw en kinderen helpen hem weer een balans te vinden. Inmiddels heeft David drie boeken op zijn naam staan en wordt er gewerkt aan een verfilming.

Tegenwoordig neemt hij privé opdrachten aan voor remote viewing en geeft cursussen over de gehele wereld. Hij is geëmigreerd naar Zweden.

Wat is remote viewing nu?

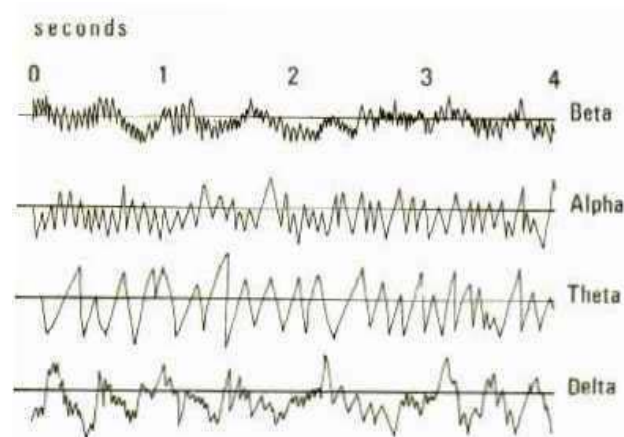
Remote viewing is in de eerste plaats een techniek om relatief snel tot geestelijke waarnemingen te komen. De vraag is welke; de geestelijke wereld is niet één plek. David onderscheidt zelf al een duistere kant waar allerlei demonische krachten lijken te huizen. Het licht in of vanuit deze plekken is blauwachtig grijs. Zijn dode vriend geeft ook duidelijk aan dat David's waarneming beperkt is, wanneer hij hem erop wijst dat hij niet kan laten zien wat voor leven hij nu eigenlijk na de dood leidt. Aangezien David toch vrij duidelijk muren en dergelijke kan waarnemen, wijst dit erop dat hij in de zogenaamde licht-ether waarneemt. Je hebt ook nog de klank-, warmte- en levens-ether. Dit valt buiten het bestek van dit artikel. Het wordt ook niet genoemd om de lezer te verwarren, maar om nuchter te blijven vaststellen dat er totaal andere manieren van waarnemen kunnen optreden.³

Hoe werkt remote viewing als techniek? Normaal gesproken wordt degene die op een missie gaat, begeleidt door een collega die zaken als hartslag en ademhaling goed in de gaten houdt en je altijd kalmerend kan toespreken als paniek optreedt. David werd vervolgens geleerd om zich op een bepaalde fysieke toestand te concentreren.

Ten grondslag aan de techniek van remote viewing liggen pioniers op het gebied van hersenonderzoek, zoals hier Elmer Green in de jaren '50. Zo kwam hij achter de samenhang tussen de ongekende prestaties van Indiase Yogi's en de theta-hersengolf lengte.

Door middel van aan het hoofd bevestigde elektroden werd vastgesteld of David op de juiste 'hersengolf lengte' zat. Welke? Zij noemen dit de theta-golf lengte, terwijl een mens normaal gesproken bij dagbewustzijn vooral op de beta-golf lengte functioneert. De theta-golf lengte schijnt dan geschikt te zijn om met een wakker bewustzijn de linker- en rechterhersenhelft gelijkwaardig naast en met elkaar te laten functioneren. Dit is normaal gesproken niet het geval: overdag domineert de één, in de slaap de ander. Hoe komen aspirant remote viewers nu op theta? Door naar zogenaamde 'focus-tapes' te luisteren; deze bevatten hoorbare en onhoorbare toonfrequenties c.q. boodschappen. Later zijn deze tapes niet meer nodig.

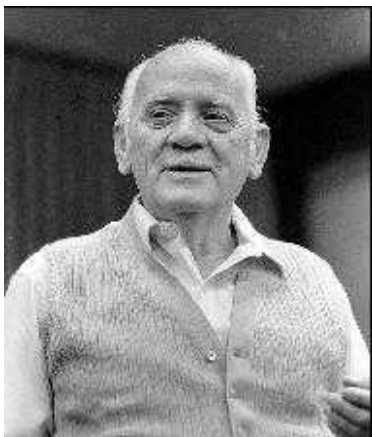

De vier basale hersenfrequenties. Theta is de pulserende hersenactiviteit tussen waken en inslapen, Delta de diepe slaap. Het is een eindeloos interessant gebied. Bij langdurig TV kijken neigt men bijvoorbeeld ook naar Theta.

Interessant is ook de wijze waarop de doelen worden vastgesteld. Men neme een onderwerp, een folder of plaatje kan handig zijn, en men kent daar een willekeurige code aan toe, b.v. D-0123. Iedere remote viewer die nu, zonder enige weet van het onderwerp, deze code gebruikt komt in het daarmee aangeduide gebied terecht. Dit schijnt zo sterk te werken, dat wanneer je een pak rijst als onderwerp neemt en een jaar later de code gebruikt, je een bedorven pak rijst zal aantreffen.

Nu ligt de vraag voor de hand of je een bepaalde aanleg hiervoor moet hebben. David en zijn collega's zijn niet voor niets gekozen. Toch ziet het er naar uit dat dat wel meevalt. David laat zelf doorschemeren dat hij sinds zijn eerste boek al heel wat mensen op dit gebied heeft getraind, en die zullen toch niet allemaal al helderziende ervaringen hebben gehad.

³ Nog specifieker; remote viewing is een helderziendheid waarbij bewust gebruik wordt gemaakt van het zenuw-zintuigstelsel. Vanuit de antroposofie wordt dit de 'Ahrimanische helderziendheid' genoemd.

Robert Monroe

Belangrijk in dit verband is een andere pionier op dit gebied: Robert Monroe, recentelijk overleden en auteur van boeken over wat hij noemt 'astraal reizen'.⁴ Het Monroe Instituut traint ook mensen om hun linker- en rechterhersenhelft op elkaar af te stemmen. Zij beweren stellig dat iedereen dit kan.

Zelfscholing

Een zeer opvallend aspect van het trainingsprogramma van Sun Streak is het geheel ontbreken van zelfscholing. Ik bedoel hiermee het belang van de uitdrukking die bijvoorbeeld boven de ingang van veel Griekse mysterieplaatsen hing: "*Ken u Zelve*". Geestelijke waarnemingen worden (letterlijk) anders gekleurd al naar gelang de sym- en antipathieën die je met je meeneemt. Bepaalde onvolkomenheden in je karakter kunnen door de intense ervaringen enorm versterkt worden. Met name gaat het om het vermogen ervaringen te verwerken, eigen gemaakt te hebben. Heb je dat in het gewone leven al nauwelijks gedaan, dan loop je grote kans door schokkende ervaringen in de geestelijke wereld(en) in een psychose te raken. David ziet bijvoorbeeld op een gegeven moment een figuur die hem zeer bedreigend voorkomt en wil deze te lijf, maar slaat er dwars doorheen: "*Daar stond ik, met gebogen hoofd, verslagen. Ik raakte overwelmd door emotie. Ik begon te huilen. Langzaam richtte ik mijn hoofd op om het wezen in het gezicht te kunnen kijken en de schok van het aangezicht ging dwars door me heen. Het wezen had mijn gezicht!*"⁵ Ook de schrikwekkende ervaringen van David

⁴ Zie bijvoorbeeld Monroe's laatste boek 'De ultieme Reis', uit 1994. Uitgeverij Ankh Hermes; te leen in iedere bibliotheek.

⁵ In de esoterie staan dergelijke ervaringen bekend als ontmoetingen met je eigen dubbelganger; die kant van jezelf die als het ware alle onvolkomenheden in zich bergt. Ben je op een dergelijke ontmoeting voorbereid, dan blijft het schrikken, maar werkt het vooral als een appél om aan de slag te gaan. Je kan er dan zelfs een soort gesprek mee voeren.

met de wezens van de duistere kant vallen in de hand te houden met zelfscholing.⁶

David Morehouse is het allemaal redelijk te boven gekomen. Maar vraag niet hoe. Hij heeft echter naar mijn mening (hij beseft het zelf nog niet, althans niet in zijn eerste boek) veel aan zijn Mormonen-achtergrond gehad (stevige zelfdiscipline). Zijn militaire opleiding sluit hierop aan. Hij was opleidingsofficier bij de Rangers; de infanterie-jongens die het zware werk doen en het hoofd koel moeten zien te houden in mijnenvelden of temidden van zware beschietingen. Ook heb ik het sterke vermoeden dat hij van Indiaanse afkomst is, waaraan hij niet alleen een bepaalde helderziende aanleg te danken heeft, maar waardoor hij ook makkelijk bescherming vindt wanneer hij eindelijk besluit in de zweethut te gaan zitten. In deze hut maakt hij een soort geestelijke dood en heropstanding door.

En last but not least; zijn nuchtere vrouw biedt hem ook veel bescherming. Dit wordt al helemaal stukken beter nadat hij in een dramatisch, volkomen open gesprek, haar en zijn kinderen om vergeving heeft gevraagd voor al die jaren dat hij er eigenlijk niet voor ze was.

David's verhouding tot de engel is een verhaal apart. Deze is er met enige regelmaat, al kan er een half jaar of meer tussen zitten. De engel geeft aanvankelijk nuchtere adviezen en zegt hem niet op te geven. Regelmatig wijst deze hem erop dat veel al voor zijn geboorte is voorbeschikt en dat het er om gaat om zijn oude krijgersmentaliteit om te vormen en aan te leren wenden. Het duurt lang voordat David zijn engel leert accepteren. Meer hierover is waarschijnlijk in zijn andere boeken te vinden.

Al met al is 'Psychic Warrior' een boek wat geheel en al bij onze tijd hoort. Veel meer mensen zullen toch op vergelijkbare, heftige manieren geconfronteerd worden met geestelijke ervaringen. Het eerlijk geschreven boek is waarschuwing en hulpmiddel tegelijkertijd.

Tot slot het aspect van het spioneren. Dit moet serieus genomen worden. Morehouse en zijn collega's gingen al zover dat ze gedachten van anderen probeerden te beïnvloeden, al zagen ze dit niet heel erg zitten. Hun navolgers zijn hier echter wél mee bezig. David heeft tal van missies ondernomen naar militaire installaties in andere landen, en trof ook daar machines aan die kennelijk bedoeld waren om de menselijke psyche te

⁶ Ook de gruwelijke nachtmerrie waarin David zijn vrouw te lijf gaat, heeft met de diepten van zijn eigen ziel te maken. Ongemakkelijk voor de lezer is wellicht de stelling dat diep in ieder van ons dergelijke vernietigende wezenskenmerken te vinden zijn.

beïnvloeden.⁷ Conclusie: er wordt hard gewerkt met behulp van stevige 'real-life'-experimenten. Hoe grootschalig dit zal worden (of reeds is) is de vraag, maar aan een onbehagelijk gevoel valt niet te ontkomen. Er is op dit gebied echter nog veel meer gaande dan remote viewing, maar daarover een andere keer meer.

'Psychic warrior' is te bestellen bij iedere boekhandel; ISBN 1 902636 20 1, uitgeverij Clairview Books, Londen 2000. De titels van de andere twee boeken zijn: 'Nonlethal weapons: War Without Death' (Praeger press) de ander is een roman ('the Deceivers').

⁷ Men schijnt bij de DIA al apparaatjes te hebben die registreren of er een spionerende remote viewer in de kamer is.